

Věc C-133/22

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

28. února 2022

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

10. února 2022

**Žalovaná, žalobkyně ve vzájemné žalobě a navrhovatelka v řízení o
opravném prostředku „Revision“:**

LACD GmbH

**Žalobkyně, žalovaná ve vzájemné žalobě a odpůrkyně v řízení o opravném
prostředku „Revision“:**

BB Sport GmbH & Co. KG

Předmět původního řízení

Práva spotřebitelů – Směrnice 2011/83/EU – Smluvně právní aspekty koupě zboží – Směrnice 2019/771/EU – Záruční list – Požadavky – Jiné okolnosti, které se netýkají splnění zákonných podmínek – Jiný požadavek, který se netýká souladu s kupní smlouvou – Okolnosti spočívající v osobě spotřebitele – Zjištění na základě objektivních okolností

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Může se jednat o jinou okolnost, která se netýká splnění zákonných podmínek, ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83/EU a jiný požadavek, který

se netýká splnění zákonných podmínek, ve smyslu čl. 2 bodu 12 směrnice (EU) 2019/771, jestliže je povinnost poskytovatele záruky vázána na okolnosti spočívající v osobě spotřebitele, zejména na jeho subjektivní postoj k předmětu koupě (v projednávané věci: spokojenost s předmětem koupě zakládající se na libovůli spotřebitele), aniž tyto osobní okolnosti musí souviset se stavem nebo vlastnostmi předmětu koupě?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Musí být neexistence požadavků, které se zakládají na okolnostech spočívajících v osobě spotřebitele (v projednávané věci spokojenost se zakoupeným zbožím), zjištělná na základě objektivních okolností?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (dále jen „směrnice 2011/83“), čl. 2 bod 14

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (dále jen „směrnice 2019/771“), čl. 2 bod 12

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (dále jen „směrnice 1999/44“), čl. 6 odst. 1 a 2

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (dále jen „směrnice 2005/29“), čl. 3 odst. 2 a 4, čl. 7 odst. 5, bod 10 odůvodnění třetí věta a bod 15 odůvodnění

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“), zejména § 443 odst. 1 a § 479 odst. 1 druhá věta

Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zákon proti nekalé hospodářské soutěži, dále jen „UWG“), zejména § 3, § 3a, § 8 odst. 1 první věta, § 11

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobkyně prodává ve svém *online shopu* zboží pro sport a fitness. Žalovaná prodává prostřednictvím maloobchodů a online obchodů sportovní a fitness výrobky pod značkou „LACD“. Prinejmenším do roku 2013 připevňovala na svá trička závěsné etikety („hang-tags“), na nichž byl natištěn tento text:

„LACD Warranty

Every LACD product comes with our own lifetime guarantee. If you are not completely satisfied with any of our products, please return it to your specialist dealer from whom you purchased it. Alternatively, you can return it to ‚LACD‘ directly but remember to tell us where and when you bought it.“

- 2 V srpnu 2018 zakoupila žalobkyně prostřednictvím fiktivní kupující v online obchodu „OUTDOOR-WORKS“ dvě trička žalované.
- 3 Žalobkyně tvrdila, že na závěsných etiketách upevněných na tričkách byla uvedena „LACD Warranty“. Tvrdí, že tyto údaje nesplňovaly zákonné požadavky kladené na prohlášení o obchodní záruce.
- 4 Žalobkyně se domáhala, aby se žalovaná tohoto jednání zdržela. Žalovaná žalobě oponovala a uplatnila námitku promlčení (§ 11 UWG).
- 5 Landgericht (zemský soud) žalobu zamítl. Odvolací soud odvolání vyhověl.
- 6 Opravným prostředkem „Revision“, který odvolací soud připustil, se žalovaná domáhá potvrzení zamítavého rozsudku vydaného zemským soudem. Žalobkyně navrhuje, aby tento opravný prostředek byl zamítnut.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 7 1. Spor se týká otázky, zda příslib žalované umístěný na závěsných etiketách je prohlášením o obchodní záruce. Je-li tomu tak, pak nesplňuje zákonné požadavky stanovené v § 479 odst. 1 druhé větě 2 BGB a představuje nekalou obchodní praxi podle § 3 odst. 1 a § 3a UWG. V tom případě by bylo možné se domáhat toho, aby se žalovaná tohoto jednání zdržela (§ 8 odst. 1 UWG).
- 8 2. Po vytýkaném postupu žalované v srpnu 2018 a vydání odvolacího rozsudku bylo pozměněno jak unijní právo rozhodné pro spornou věc, tak i vnitrostátní právo sloužící jeho provedení. Směrnice 1999/44 byla zrušena s účinností k 1. lednu 2022 a nahrazena směrnicí 2019/771, která platí pro smlouvy uzavřené od 1. ledna 2022. Znění ustanovení § 479 odst. 1 BGB bylo pozměněno Gesetz zur Regelung des Verkaufs von Sachen mit digitalen Elementen und anderer Aspekte des Kaufvertrags (zákon upravující prodej zboží s digitálními prvky a jiné aspekty

kupní smlouvy) ze dne 25. června 2021 (BGBl. I s. 2133) s účinností k 1. lednu 2022.

- 9 3. Ustanovení § 479 upravuje požadavky prohlášení o obchodní záruce. Ve svém znění platném do 31. prosince 2021 provádí čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44 a ve svém znění platném od 1. ledna 2022 provádí čl. 17 odst. 2 třetí větu směrnice 2019/771 a upravuje přitom určité aspekty nekalých obchodních praktik formou informačních požadavků (viz čl. 3 odst. 4 a bod 10 třetí věta odůvodnění směrnice 2005/29). Ustanovení § 443 odst. 1 BGB sloužilo do 31. prosince 2021 s ohledem na § 479 odst. 1 BGB v původním znění k provedení pojmu záruky zakotveného v čl. 1 odst. 2 písm. e) a čl. 6 odst. 1 směrnice 1999/44 do německého práva a od 1. ledna 2022 je s ohledem na § 479 odst. 1 BGB v novém znění jeho základem pojem obchodní záruky podle čl. 2 bodu 12 směrnice 2019/771. Ve svém současném znění, které platí od 13. června 2014, slouží § 443 odst. 1 BGB kromě toho k provedení pojmu obchodní záruky podle čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83.
- 10 4. Vzhledem k tomu, že trička se závěsnou etiketou byla dodána fiktivní kupující, kterou pověřila žalobkyně, vychází senát z toho, že zakoupení triček bylo nákupem spotřebního zboží ve smyslu čl. 1 odst. 1 a 2 písm. a) až c) směrnice 1999/44, resp. kupní smlouvou mezi spotřebitelem a prodejcem ve smyslu čl. 3 odst. 1, čl. 2 bodů 1 až 3 směrnice 2019/771.
- 11 5. Údaje, které od prohlášení o obchodní záruce požaduje čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44, resp. čl. 17 odst. 2 třetí věta směrnice 2019/771 a které jsou uvedeny v § 479 odst. 1 druhé větě BGB, musí prohlášení natištěné na závěsných etiketách obsahovat pouze tehdy, pokud se jedná o záruku ve smyslu § 479 odst. 1 a § 443 odst. 1 BGB. Senát si pokládá otázku, zda příslib žalované, že kupující může zakoupený výrobek vrátit, jestliže s ním není zcela spokojený, je takovou zárukou.
- 12 a) Senát nemá pochybnosti o tom, že při výkladu § 443 odst. 1 BGB v souladu se směrnicí není spokojenost spotřebitele se zakoupeným výrobkem součástí povahy zakoupené věci ve smyslu § 443 odst. 1 první možnosti BGB, na níž se vztahuje záruka. Podle německého práva se povahou věci rozumí všechny faktory, které jsou vlastní věci samotné, jakož i všechny vazby této věci k okolnímu prostředí, které podle obecného mínění ovlivňují její hodnocení.
- 13 Z výrazu údaje použitého v čl. 1 odst. 2 písm. e) směrnice 1999/44 a čl. 2 bodu 12 směrnice 2019/771 nevyplývá podle názoru senátu nic jiného. Podle tohoto ustanovení je záruka spotřebního zboží respektive zboží založena pouze takovými okolnostmi, které mají objektivní vazbu k tomuto zboží; subjektivní požadavky spotřebitele na předmět koupě, který jako takový splňuje zákonné podmínky, nepostačují.
- 14 (1) Podle znění ustanovení směrnice záruka sice navazuje na údaje prodávajícího nebo výrobce uvedené v záručním listě nebo v příslušné reklamě. Z toho ovšem neplyne, že předmětem záruky může být cokoliv. V prohlášení poskytovatele záruky musí být spíše uvedeno, že spotřební zboží má nebo vykazuje určitou

kvalitu. Z toho vyplývá, že údaje se musí týkat vlastností nebo vazeb zboží samotného.

- 15 (2) Z regulativního kontextu směrnice 1999/44 a směrnice 2019/771 vyplývá, že se údaje zakládající záruku týkají okolností, které mohou založit vadu zakoupeného zboží, a tím vykazovat vztah k samotnému zakoupenému výrobku.
- 16 V článku 2 odst. 2 písm. a) a d) směrnice 1999/44 jsou uvedeny vlastnosti zboží jako kritérium pro soulad se smlouvou. Podle svého bodu 21 první věty odůvodnění přitom směrnice 1999/44 obsahuje rovněž ustanovení týkající se záruky, protože u určitého druhu zboží nabízí prodejci nebo výrobci obvykle na své zboží záruku uplatnitelnou při všech vadách, které se projeví v určité době. Z toho vyplývá, že tyto vlastnosti se týkají stavu předmětu koupě, který splňuje zákonné podmínky.
- 17 Totéž vyplývá z čl. 2 bodu 12 směrnice 2019/771. Podle něj mohou být předmětem záruky nejen údaje o zboží, nýbrž i jiné požadavky, které se netýkají splnění zákonných podmínek. Z této další vlastnosti lze usuzovat na to, že údaje zakládající záruku vykazují skutečnou vazbu k předmětu koupě, která je relevantní pro splnění zákonných podmínek. Tomu nebrání, že podle článku 6 směrnice 2019/771 mohou subjektivní požadavky na soulad vést k tomu, že zboží není v souladu s kupní smlouvou, protože tam uvedená kritéria se týkají objektivních okolností, které souvisí s předmětem koupě samotným.
- 18 b) S ohledem na unijní právo není jisté, zda spokojenost spotřebitele s předmětem koupě představuje jakoukoli „jin[ou] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ ve smyslu § 443 odst. 1 druhé možnosti BGB / čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83 resp. jakékoli „jin[é] požadavky [...], které se netýkají splnění zákonných podmínek“ (čl. 2 bod 12 směrnice 2019/771), které jako předmět záruky vedou k informačním povinnostem podle § 479 odst. 1 druhé věty BGB.
- 19 (1) Vnitrostátní zákonodárce vložil znak „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ do znění § 443 odst. 1 BGB platného od 13. července 2014 za účelem provedení výrazu obchodní záruka definovaného v čl. 2 bodě 14 směrnice 2011/83. Současně se rozhodl vytvořit jednotný pojem záruky za účelem provedení čl. 1 odst. 2 písm. e) směrnice 1999/44 na straně jedné a čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83 na straně druhé. Vzhledem k tomu rozšířil vnitrostátní pojem záruky nad rámec ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. e) směrnice 1999/44 a tím rovněž rozšířil oblast působnosti informačních povinností podle § 479 odst. 1 druhé věty BGB v původním znění.
- 20 (2) (aa) V rozsahu, v němž znak „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ nemá základ ve směrnici 1999/44, se ovšem výklad řídí vnitrostátním právem. Mimo rozsah platnosti směrnice v zásadě neexistuje povinnost výkladu vnitrostátního ustanovení v souladu se směrnicí (rozsudek ze dne 16. července 1998, ICI, C-264/96, EU:C:1998:370, bod 34). Rozhodnutí

vnitrostátního zákonodárce vytvořit v rámci provedení směrnice 2011/83 jednotný pojem záruky je ovšem nutno dostát jednotným výkladem, který vychází z pojmu záruky podle čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83. Vzhledem k tomu přísluší Soudnímu dvoru Evropské unie rozhodnout o výkladu znaku „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ zakotveného v čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83 a zajistit tak, aby definice pojmu ve vnitrostátním právu byla v souladu s ustanovením unijního práva.

- 21 (bb) Výklad znaku „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ v souladu s unijním právem je dále nezbytný s ohledem na to, že pojem záruky podle § 443 odst. 1 BGB slouží od 1. ledna 2022 rovněž k provedení čl. 2 bodu 12 směrnice 2019/771. Znak „jin[é] požadavky [...], které se netýkají splnění zákonných podmínek“ v čl. 2 bodě 12 směrnice 2019/771 je obsahově shodný se znakem „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ podle čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83.
- 22 (3) Vystává otázka, zda může existovat „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ a „jin[ý] požadavek [...], kter[ý] se netýká splnění zákonných podmínek“, jestliže je povinnost poskytovatele záruky vázána na okolnosti spočívající v osobě spotřebitele, zejména na jeho subjektivní postoj k předmětu koupě (v projednávané věci: spokojenost s předmětem koupě založená na libovůli spotřebitele), aniž tyto osobní okolnosti musí souviset se stavem nebo vlastnostmi předmětu koupě. To je předmětem první předběžné otázky.
- 23 (aa) Ze znění ustanovení směrnice nelze jednoznačně vyvodit, zda se požadavky musí dotýkat objektivní povahy předmětu koupě nebo zda se mohou týkat rovněž subjektivního postoje spotřebitele k zakoupenému výrobku. Pro chápání v prvně uvedeném smyslu by mohlo hovořit, že zboží musí tyto požadavky splnit. Pro pochopení v posledně uvedeném smyslu by mohlo svědčit, že požadavky mohou vyplývat rovněž z údajů poskytovatele záruky. Tyto údaje se v zásadě mohou týkat jak předmětu koupě samotného, tak i osobního poměru kupujícího k předmětu koupě.
- 24 (bb) Ani regulativní kontext neumožňuje jednoznačný výklad. Znak „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ v čl. 2 bodě 14 směrnice 2011/83 resp. znak „jin[é] požadavky [...], které se netýkají splnění zákonných podmínek“ v čl. 2 bodě 12 směrnice 2019/771 je uváděn jako další předmět záruky kromě znaku „údaje“. Tato okolnost na jedné straně připouští výklad, že se požadavky týkají okolností, které stejně jako údaje souvisí s objektivní povahou předmětu koupě, ale nemohou zakládat vadu, jako například budoucí kvalitativní znaky. Na druhé straně lze tento znak chápat jako vymezující kritérium v tom smyslu, že na rozdíl od údajů nemusí být požadavky vázány na objektivní povahu předmětu koupě, nýbrž se mohou - stejně jako nespokojenost kupujícího se zakoupeným výrobkem založená na jeho libovůli - týkat rovněž okolností spočívajících v osobě nabyvatele a mít tedy vazbu jak na objekt, tak i na osobu.

- 25 Okolnost, že unijní normotvůrce používá pojem požadavků v ustanovení článků 6 a 7 směrnice 2019/771, nepřipouští jednoznačný výklad v jednom či druhém smyslu. Podle těchto ustanovení mohou soulad s kupní smlouvou určovat nejen objektivní (článek 7), ale rovněž subjektivní (článek 6) požadavky. Je pravda, že subjektivní požadavky se rovněž týkají vlastností předmětu koupě. Z toho ovšem nelze bez dalšího usuzovat, že v rámci pojmu záruky podle čl. 2 bodu 12 směrnice 2019/771 (a pojmu záruky podle čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83) se požadavky na předmět koupě musí vztahovat ke stejnému měřítku.
- 26 (cc) Pro široký výklad znaku „jin[á] okolnost [...], která se netýká splnění zákonných podmínek“ a znaku „jin[é] požadavky [...], které se netýkají splnění zákonných podmínek“ by mohl hovořit normativní cíl směrnic 2011/83 a 2019/771. Tyto směrnice slouží, stejně jako směrnice 1999/44, dosažení vysoké míry ochrany spotřebitelů (bod 65 první věta odůvodnění směrnice 2011/83; bod 10 čtvrtá věta odůvodnění směrnice 2019/771; první bod odůvodnění směrnice 1999/44). Spotřebitel potřebuje, i když je předmět záruky spojen s jeho nespokojeností nebo jinými okolnostmi spočívajícími v jeho osobě, informace stanovené ve směrnících, aby znal rozsah svých zákonných práv a zjistil, zda se o předmět záruky jedná, jaká práva díky záruce má a jak může tato práva uplatňovat.
- 27 (4) V případě, že okolnosti spočívající v osobě spotřebitele (v projednávané věci jeho spokojenost se zakoupeným zbožím) představují požadavky, které mohou být předmětem záruky ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83 a čl. 2 bodu 12 směrnice 2019/771, vyvstává otázka, zda musí být neexistence těchto subjektivních požadavků zjistitelná na základě objektivních okolností. To je předmětem druhé předběžné otázky.
- 28 Senát se přiklání k záporné odpovědi na tuto otázku. O předmět záruky se jedná i v případě, že prodávající nebo výrobce nemůže na základě objektivních okolností posoudit, zda zboží nesplňuje subjektivní požadavky kupujícího. Pro spotřebitele je tak ovšem snazší, aby pod záminkou toho, že se jedná o předmět záruky, uplatnil svá práva vyplývající ze záruky. Ve výsledku to vede k tomu, že může podle svého rozhodnutí uplatnit práva vyplývající ze záruky rovněž tehdy, jestliže podmínky pro existenci předmětu záruky, v projednávané věci jeho osobní nespokojenost s předmětem koupě, ve skutečnosti neexistují. Poskytovatele záruky ovšem není potřeba v tomto ohledu chránit. Je na jeho rozhodnutí, aby svou povinnost ve vztahu k předmětu záruky podmínil objektivizovatelnými podmínkami, například srozumitelným odůvodněním, proč spotřebitel není s předmětem koupě spokojen.
- 29 6. Předběžné otázky jsou relevantní pro rozhodnutí.
- 30 a) V případě, že příslib žalované na závěsných etiketách upevněných na jejích tričkách není prohlášením o obchodní záruce ve smyslu § 443 odst. 1 BGB, pak by žalovaná neporušila § 479 odst. 1 druhou větu BGB v původním znění a nejednala by tedy v rozporu s pravidly chování na trhu ve smyslu § 3a UWG. V

tom případě by bylo možno o věci definitivně rozhodnout a senát by musel odvolací rozsudek zrušit v rozsahu, v němž jím bylo rozhodnuto v neprospěch žalované, a odvolání žalobkyně zamítnout.

- 31 b) V případě, že slib žalované, že zákazník může zakoupený výrobek v případě nespokojenosti vrátit, naproti tomu je zárukou za jiný požadavek, který se netýká splnění zákonných podmínek, ve smyslu § 443 odst. 1 první možnosti BGB, pak by její údaje nesplňovaly informační povinnosti stanovené v § 479 odst. 1 druhé větě BGB. V tomto případě by se žalovaná dopustila z důvodu porušení pravidla chování na trhu podle § 479 odst. 1 druhé větě BGB v původním znění a hrozícího porušení § 479 odst. 1 druhé větě BGB v novém znění nekalé obchodní praktiky ve smyslu § 3 odst. 1 UWG postihované na základě skutkové podstaty § 3a UWG. Směrnice 2005/29 by takovému postihu podle práva upravujícího nekalé obchodní praktiky nebránila: Smluvní informační povinnosti stanovené v § 479 odst. 1 druhé větě BGB nespádají do oblasti působnosti čl. 7 odst. 5 a bodu 15 odůvodnění směrnice 2005/29, protože se netýkají obchodní komunikace ve smyslu těchto ustanovení. Za takovou je nutno považovat všechny formy sdělení určené k přímé či nepřímé propagaci zboží, služeb nebo obrazu podniku, organizace nebo osoby provozující obchodní, průmyslovou nebo řemeslnou činnost nebo vykonávající regulované povolání (viz rozsudek ze dne 14. července 2016, Verband Sozialer Wettbewerb, C-19/15, EU:C:2016:563, bod 25 a násl.) Informační povinnosti v zásadě nejsou součástí obchodní komunikace, protože neslouží k propagaci zboží nebo obrazu podniku, a slouží jiným účelům nebo musí být splněny při uzavření smlouvy či jejím naplňování.
- 32 Nezávisle na tom umožňuje bod 15 šestá věta odůvodnění směrnice 2005/29 postihovat porušování vnitrostátní informačních povinností zakotvených ve smluvním právu i tehdy, pokud - jako ustanovení § 479 odst. 1 druhá věta 2 BGB v původním znění o informačních povinnostech v případě záruky za jiné okolnosti, které se netýkají splnění zákonných podmínek - jdou nad rámec minimálních požadavků podle unijního práva. K takovému postihu může dojít nejen v rámci smluvních nároků spotřebitele, nýbrž i v rámci práva upravujícího nekalé obchodní praktiky prostřednictvím skutkové podstaty porušení práva podle § 3a UWG. Vzhledem k tomu, že podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2005/29 se směrnice nevztahuje na informační povinnosti podle smluvního práva, nemůže mít tato směrnice v tomto smyslu omezující účinek.